

Artykuł przygotowany
w ramach dotacji
celowej z budżetu państwa dla Powiatu Opolskiego.

Przymusowe leczenie odwykowe –tryb postępowania.

Leczenie odwykowe, co do zasady jest dobrowolne, jednakże zdarzają się sytuacje, gdzie osoba uzależniona może zostać zobowiązana do podjęcia leczenia.

Niniejszy artykuł ma za zadanie przybliżenie czytelnikowi trybu postępowania celem uzyskania orzeczenia o przymusowym leczeniu odwykowym.

Pierwsze kroki aby doprowadzić do przymusowego leczenia, powinniśmy skierować do Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Właściwa będzie ta komisja na obszarze której ma miejsce zamieszkania lub przebywa osoba mająca zostać objęta procedurą przymusowego leczenia.

Komisja posiada uprawnienia do skierowania uzależnionej osoby na badania przeprowadzane przez biegłych mające na celu ustalenie czy dana osoba jest uzależniona oraz wskazania odpowiedniego zakładu leczniczego.

Wniosek do komisji może złożyć każda osoba i instytucja, która może udokumentować występowanie rozkładu życia rodzinnego, demoralizację małoletnich, uchylanie się od pracy albo systematyczne zakłócanie spokoju lub porządku publicznego. Wykazując naganne zachowanie osoby uzależnionej, warto powołać się na przeprowadzone interwencje policji, pobyty w izbie wytrzeźwień, dokumentację lekarską, opinie pedagoga szkolnego, opinie psychologa, wyroki w sprawie karnej.

Jeżeli Komisja uzna, iż wniosek o zastosowanie leczenia przymusowego był zasadny skieruje sprawę na drogę postępowania sądowego. Sprawę o przymusowe leczenie rozpoznaje Sąd Rejonowy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby wobec której ma zostać zastosowane leczenie. W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd wszczyna postępowanie nie na wniosek rodziny osoby uzależnionej a na wniosek Komisji rozwiązywania problemów alkoholowych lub prokuratora.

Orzeczenie o obowiązku poddania się leczeniu zapada po przeprowadzeniu rozprawy. W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa na rozprawę sąd może zarządzić przymusowe doprowadzenie przez organ Policji. Rozprawa powinna odbyć się w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku.

Po uznaniu przez sąd obowiązku podaniu się leczeniu, sąd wzywa osobę, w stosunku do której orzeczony został obowiązek poddania się leczeniu, do stawienia się dobrowolnie w wyznaczonej placówce leczniczej. W przypadku uchylania się od dobrowolnego stawiennictwa sąd zarządzi przymusowe doprowadzenie przez Policję do wcześniej wskazanego zakładu leczniczego.

Sąd w swoim orzeczeniu nie ustala z góry terminu trwania przymusowego leczenia. Termin ten trwa tak długo jak wymaga tego cel leczenia. Jednakże nie może on trwać dłużej niż dwa lata. O ustaniu obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu decyduje sąd na wniosek osoby zobowiązanej do leczenia. Kolejny obowiązek leczenia nie może zostać orzeczony wcześniej niż przed upływem 3 miesięcy od dnia ustania poprzedniego leczenia.

Na czas trwania leczenia sąd może ustanowić nadzór kuratora nad zobowiązanym. Ustanowienie kuratora powoduje, iż zobowiązany ma obowiązek stawiać się na wezwanie kuratora i wykonywania poleceń jego lub sądu. Kurator ma prawo do złożenia wniosku w sprawie zmiany postanowienia, co do rodzaju zakładu leczenia odwykowego, czy też co do możliwości skrócenia obowiązku leczenia.

Adwokat Paulina Warząchowska

Zadanie zostało sfinansowane z budżetu państwa w ramach dotacji celowej przekazanej Powiatowi Opolskiemu